11:

כי האי גוונא זב נמי ממויי מממי באונס

כדרב הונא ⁴דאמר רב הונא אראיה ראשונה

של זב מממאה באונם מאי חומריה דמצורע

מזב שכן ימעון פריעה ופרימה ואסור בתשמיש

המטה אדרבה זב חמור שכן [א] ימטמא משכב

ומושב ומטמא כלי חרם בהיסט אמר קרא זב

וכל זב לרבות בעל קרי ומצורע חמור מבעל

קרי ומאי חומריה כדאמרן אדרבה בעל

קרי חמור שכן מטמא במשהו "סבר לה כר' נתן

בתניא ר' נתן אומר משום ר' ישמעאל זב סדתניא

צריך יכחתימת פי האמה יולא הודו לו

חכמים ואיתקש ליה בעל קרי לזב וכל צרוע למה לי האידי דכתיב כל זב כתיב גמי כל

צרוע ורבי יהודה שפיר קאמר רבי שמעון

. ההוא מיבעי ליה ®לכדתניא רבי אליעזר אומר

יכול דחקו זבין ומצורעין ונכנסו לעזרה בפסח

הבא במומאה יכול יהו חייבין ת"ל יוישלחו

מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל ממא לנפש

בשעה שממאי מתים משתלחין זבין ומצורעין

משתלחין אין ממאי מתים משתלחין אין זבין

ומצורעין משתלחין אמר מר זב וכל זב לרבו

בעל קרי מסייע ליה לר' יוחנן ידא"ר יוחנן

מחילות לא נתקדשו ייובעל קרי משתלח חוץ

לשתי מחנות מיתיבי יובעל קרי כמגע שרץ

מאי לאו למחנותם לא למומאתם למומאתם

האי מומאת ערב כתיב ביה והאי מומאת

ערב כתיב ביה אלא לאו למחנותם לא

לעולם למומאתם והא קמשמע לן דבעל

קרי כמגע שרץ ימה מגע שרץ מממא

באונם אף בעל קרי מטמא באונם מיתיבי

בועל

א מיי׳ פ״ב מהלכות מחוסרי כפרה הל"ה: מומיר פ"י מהל' טומאת [מיי' פ"י מהל' טומאת

נרעת הל"ו]: ב וחיני הייו חהלי חרוחת משכב ומושב הל"א]: יב ד מיי פ"ב מהלי מחוסרי כפרה ה"ט: ה (מיי׳ פ"ג מהל' ביאת

מקדש הל"ג]: "ג ו מיי׳ פ״ה מהלכות אבות הטומאה הל"א:

מוסף תוספות

א. ועל כרחין הוי יותר מכעדשה... תוס' שאנן. ב. דאי הוי חתימת פי האמה פחוח מכנרים א"כ מאי משני בסמוך דפריך אדרבה בעל קרי חמור שכן מטמא במשהו ומשני . סבר לה כר׳ נתן אכתי בעל שמטמא חמור . רחחימת פי האמה ומצורע מחתימת פי האמה. שס. ג דמשמע דלא מנומא כנוגע בקרי. שס. ד. נמי. ס. ה. דהכא יהיב שיעור בחתימת פי האמה. עס. ו. [ד]מטעם ראיה משמע דמטמא. עס. ז. בטומאה

רבינו חננאל ושנינן להטמאות הזב בטומאת ערב כטומאת שרץ אפילו אם ראה ראיה שרן אפילו אם דאורדאית באונס מטמא טומאת ערב דלא גרע מקרי, וכדרב הונא דאמר ראיה ראשונה של זב מטמאה באונס. נתברר שהזב חמור הוא מטמא שרץ שנתרבה מטמא מח. ועל זה אמר יאמר טמא נפש ואל יאמר זב כו', וכן עוד דתאני זב יייחלח מצורע לא כל שכז מאי חומריה דמצורע מזב שכן מצורע טעון פריעת הראש ופרימת בגדיו ואסור בתשמיש, שנאמר וישב מחוץ לאהלו ואין שובו לכם לאהליכם וכן . מפורש במשקין. אדרבה וב חמור שכן מטמא משכב ומושב וכלי חרס בהיסט בעל קרי ששניהם טומאתז יוצא מגופן. ומבעל קרי מצורע חמור, שכן טעון פריעה ופרימה ואסור בו בו בו בו המודה וא"ח בעל קרי חמור שמטמא במשהו מה שאין כן במצורע שהמצורע אינו מטמא אלא בכגריס דתנן . גופה של בהרת כגריס הקילקי מרובע במקום עדשה ארבע שערות נמצאו ל״ו שערות, זב נמי כר׳ נתן דאמר זב צריך בחתימת פי האמה ובעל קרי איתקש לזב, מוכל זב . המחנה כו'. אמרינן ור' יהודה שפיר קאמר ליה ר"ש דלא צריכת לריבויי להו שלש מחנות מולא יטמאו את מחניהם, דהא מוישלחו מן המחנה קא

בי האי גוונא זב נמי ממויי מממי באונם. תימה לרשב"א אכתי שרץ חמור שמטמא בכעדשה מה שאין כן בזב דכר' נתן מוקמי' לה דבעי חתימת פי האמה א דהוי טפי אפילו מכגרים כדמוכח בסמוד ב ואור"י דאם היו מפזרין העדשה יהיה יותר מחתימת פי האמה ומגרים

ודוחק ונראה לתרך דאיכא למימר טמא מת יוכיח דבכזית וכי פריך בסמוך אדרבה בעל קרי חמור שכן מטמא במשהו לא שייך טמא מת יוכיח דהא אין משולח אלא חוץ למחנה אחת ושם רולה שיהא מלורע משתלח חוץ לשתי מחנות כבעל קרי:

שבן מעון פריעה ופרימה. מימה לר"י אמאי לא קאמר נמי שכן מטמא בביאה הבא אל האהל: ואסור בתשמיש המשה. כמאן דאמר בפ״ק דמ״ק (ד' ו:) דמוחלט אסור בתשמיש שבן עושה משכב פירש בקונטרס דהא המטה: ומושב. דתניא בת"כ דמלורע עושה משכב ומושב לא לטמא אדם ובגדים "אלא לטמא אוכלין ומשקין אבל ליכא למימר דהא מיירי במצורע בימי ספרו דאינו עושה משכב ומושב כדקתני בהדיא בת"כ דהא אמר הכא דמשולח חוץ לג' מחנות ובשילהי מסכת נגעים (פי"ד מ"ג) תון דבימי ספרו הוי כטמא שרץ אלמא אינו משולח אפי׳ חוץ למחנה לויה והא דקתני נמי התם ונכנס לפנים מן החומה לאו דוקא לפנים מן החומה ועוד דמסיק הכא שכן טעון פריעה ופרימה והיינו במוחלט והקשה הרב משה מפוטייש"א דתניא בתורת כהני׳ י (חשר ישכב) איש אותה פרט למצורעת ואי מצורע לא מטמא משכב ומושב למ"ל למעוטי מהיכי תיתי שתטמא את בועלה דמנדה לא ילפא שכן מטמאה משכב ומושב אלא ודאי מטמאה משכב ומושב להכי אילטריך קרא למעוטי ויש לומר דאסמכתא

בעלמא היא ועוד הקשה מהא דאמר לזכר לרבות מצורע למעיינותיו אקשיה רחמנא לזב מה זב ראייתו מטמא במשא כו' והואיל ואיתקיש אין היקש למחלה ולמשכב ומושב נמי איתקש ולאו פירכא היא דאם כן למחנותם נמי נימא דאיתקש ואם כן מאי פריך הכא והא דתנן בפרק בתרא דמסכת זבין (פ״ה מ״ו) הנוגע בזב ובזבה במלורע כו׳ אחד הנוגע אחד המסיטו ואחד הנושא ואחד הנישא אלמא משמע דמלורע מטמא בהיסט ובשמעתין משמע דלא מטמא אור"ת דהא דקתני נישא דמשמע דמטמא בהיסט לא קאי אמצורע אלא אשאראם: ואיתקש בעל קרי לוב. הכא משמע דבעל קרי נמי טמא מטעם ראיה ואומר ר"י דפליגא אההיא דריש המפלח ג(נדה דף כב.) דקאמר התם בעא מיניה רבא מרב הונא הרואה קרי בקיסם מהו אמר ליה ותיפוק ליה דהוא עלמו אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה וקאמר למימרא דנוגע הוי פירוש מדבעי חתימת פי האמה אלמא משמע התם דמטעם נגיעה טמא ובפרק יוצא דופן (שם דף מב.) דקאמר שכבת זרע לרואה במשהו לנוגע בכעדשה פליגא אדשמעתאה ודהמפלמי: מחילות לא נתקדשו. וא״מ הא אמר בפ"ב דובחים (דף כד.) נעקרה אבן ועמד במקומה מהו כו' ומסיק לעולם פשיטא ליה דכי קדיש דוד רלפה עד ארעית תהומא קדיש וי"ל דבכילד לולין (לקמן דף פו.) מסקינן כי א"ר יוחנן בפתוחות לחול אבל פתוחות לקודש קודש: שהאי מומאת שבעה בתיב ביה והאי מומאת בו'. הוי מלי לשנויי כדמשני בפ"ק (כ) דיומא (דף ו:) דלעולם לטומאת שבעה וסיפא אינטריכא ליה אלא שחמור הימנו

בועל נדה שמטמא משכב ומושב דלטמא אוכלין ומשקין: מפרך

וב נמי מטמא באונס. כגון בראיה ראשונה שאין בה אלא טומאת ערב דאיתקש לשכבת זרע דכתיב (ויקרא טו) זאת תורת הזב ואשר תלא ממנו שכבת זרע והיינו ראיה ראשונה דלא מנה ביה בהאי קרא אלא חדא זיבה דאזלינן בתר מניינא דקרא כדאמרינן במגילה

(ד' ח.) מנה הכתוב שתים וקראו טמח כו׳: מעמחה בחונם. מהחי היקש גופיה נפקא ליה לרב הונא מה קרי מטמא באונס אם ראה מחמת רוב מאכל ומשתה דגבי הרי לא כתיב מיעוטא אף ראיה ראשונה של זב מטמאה באונס. זוב דומה ללובן בינה המוזרת שכבת זרע דומה ללובן ביצה שחינה מוזרת: פריעה. פריעת הרחש גידול שיער: פרימה. בבגדים: ואסור בתשמיש המעה. כדכתיב וויחכא ידו וישב מחוץ לאהלו ואין אהלו אלא אשתו. למאן דאמר במועד קטן (ד׳ ז:) ק״ו לימי חלוטו איכא חומרא טובא ולמאן דאמר ימי ספרו דוקא אפ״ה חומרא מיהא היא דאילו זב לא מיתסר מידי בתשמים: זב עושה משכבו ומושבו אב הטומאה לטמא אדם הנוגע בו טומאה חמורה לטמא בגדים שעליו אע"פ שלא נגעו הבגדים במשכב אבל מצורע אע"ג דתניא בתורת כהניסט עושה משכב ומושב לאו אב הטומאה לטמא אדם לטמא בגדים אלא לטמא אוכלין ומשקין: ומטמא כלי חרם בהיסט. דכתיב (ויקרא טו) וכלי חרס אשר יגע בו הזב ישבר ותניא בתורת כהניםי) יכול אפילו נגע בו הזב מאחוריו יהא טמא תלמוד לומר אשר יגע בו ולהלו הוא אומר אשר מבושל בוס מה בו האמור להלן מאוירו אף בו האמור כאן אינו מטמא במגע אלא מאוירו אם כן מאחר שלמדנו שמטמא אותו מאוירו מה ת"ל אשר יגע בו פירוש ומה חלק בו ומה הוסיף בו בכלי חרם בנוומאם הזב מבשאר נוומאום במנעו שהוא ככולו הוי אומר זה היסטו:

ומשנינן זב וכל זב לרבות קרי. כזב וכיון דאיתרבי בעל קרי לישתלח חוץ לשתי מחנות לא אילטריך מלורע דחמור מבעל קרי: ופרכינן מחי חומרה כדחמרן. וכיון דלה אינטריך וכתביה רחמנא ליתן לו מחנה שלישית אדרבה כו': במשהו. כעין חרדל ובפחות מכאן במסכת נדה (ד' מ:) ומלורע שיעורו כגרים בתורת כהנים : כחתימת פי האמה. כדי סתימת נהב פי אמתו ויליף לה מהחתים בשרו את זובו [ויקרא טו] במסכת נדה (מג:): ואיסקש בעל קרי לוב. כדכתיב ואת תהיה תורת הוב ואשר תלא ממנו שכבת זרע [ויקרא טו] מה זב לריך כחתימת פי האמה אף בעל קרי. אלמא מצורע חמור דאולא ליה פירכא דכל שהוא וכי איצטריך ליתן לו מחנה שלישית: **וכל.** דכתיב גבי מצורע מאי (כל) מרבי גבי דין מלורע: שפיר קאמר ר' שמעון. דמפיק ליה מההוא קרא דין שילוחין ולמה לי קרא אחרינא: ההוא. לרוע וזב לכדרבי אליעזר אתי לאקשינהו לטמא מת לפוטרו מן ההיכרת בפסח הבא בטומאה ואע"ג דלא אישתרי להו לכתחלה בביאת מקדש: אין טמאי מסים משתלחין. כגון פסח הבא בטומאה דאישתרו ש (טמאי מתים לכתחלה כשרוב הליבור טמאי מתים כדכתיב איש וכו') כדלעיל ומו:] בשמעתין: אין ובין ומלורעין משתלחין. שילוחן הראשון בכרת ומיהו לכתחלה לא אישתרו דהא טמא לנפש גלי רחמנא דאיו ניבור נדחין הא בשאר טומאום נדחין מיהו אהני היקישא לפוטרן מן ההיכרת: מחילות (h) לא נסקדשו. הני תרתי מילי שמעינהו כי הדדי מרביה וכי הדדי אמרינהו מחילות ומערות שלתחת העזרה לא נתקדשו בקדושת עזרה: ובעל קרי משחלה כו'. והיינו כברייתה

דהח חיתקש לוב: לטומחקן. דחין טמח שבעה כוב וכטמח מת: טומאת ערב בהדיא לחיב ביה. כי תלא ממנו שכבת זרע ורחך במים וגו' (ויקרא טו): **מה שרץ מטמא באונס.** אם נפל עליו שרץ מת: **מטמא באונס.** כגון אם ראה מחמת רוב מאכל ומשתה:

ג) [שם כב.], ד) [יבמות נד: וש"נ], ד) [לקמן לה:] מנחות לה:, ו) לחמן פו. וממיד בו יו (נוני המקדש ה"גן, ק) ובין פ"ה ומי"ל יומל נ.ז. ט) ומוריע פרק ג], י) [מלורע דובים פרק ג], י (מלורע דובים פרשה ג], כ (ויקרא גי רש"ח וחם שכב. ם) [ועי' תוס' יומא ו: ד"ה שמטמא], **ע**) שייך לחמו סח..

תורה אור השלם צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִישַׁלְחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צרוע וכל זב וכל טמא אַרוע ובל זב וכל טמא

הוהות הר"ח

(h) רש"י ד"ה מחילות. נ"ב עי' ס"פ כילד לולין ברש"י: (ב) תום' ד"ה האי

גליון הש"ם

גמ' סבר לה כר"ג. עי׳ עם סבר קה כר"ג. ע" שנת כז ע"א תוד"ה שכן מטמא: תום' ר"ה שכן עושה וכו' אלא לממא אוכלין. ועי' יומא ו ע"ב מוד"ה שמטמא: מגילה ח ע"א חוד"ה ומה מלורע. נדה נד ע"ב חוד"ה יכול:

הנהות הנר"א

[א] גמ' שכן מטמא משכב ומושב ומטמא כ"ח. נ"ב הרמב"ס וכל הגאונים לא שכן מטמא כלי חרס כו':

מוסף רש"י ראיה ראשונה של זב

טומאה קלה האמורה בה, מגע וטומאת ערב כקרי ילהלטרף לשניה לטמא כזב גמור, והא דכתיב מבשרו מחמה אנוחו נול בתרה האי ולא אראשונה. דהא איתקש לשכבת זרע ושכבת זרע כל עלמו מחמת אונס חימום בא (נדה לה.). כחתימת פי האמה. נוד שינא ממנו כחתימת פי אמתו (נדה כב.). יכול דחקו זבין ומצורעין ונכנסו לעזרה. מקוס שלא הותרו שם דאין שם צרבי פחח. ואפילו בהניח אסורין ליכנס לשם אלא לנורך משום דכתיב אל יבא בכל עת, וזה שנכנס בטומאה יכול יתחייב על ביאת מקדש בטומאה לקמן צה:). בפסח הבא בטומאה. כגון שרונ לנור טמאים, כדאמר איש נדחה לפסח שני ולא להם כדכתיב טמא לנפש, וידר 63 336 (מנחות צה.). מחילות לא נתקדשו. ומותר ליכנס . **במחילות דהר הבית** ולהחו פו.). לטומאתם. געל קרי כמגע שרץ לטומאת ערב וראשון לטומאה (יומא ו.).

מרבית להו. אמר לך ר׳ יתודה האי וישלחה מן המחנה מיבעי ליה לכדתניא ר' אליעור אומר יכול דחקו זבין ומצורעין ונכנסו לעורה בפסח הבא בטומאה יכול יהו חייבין ת"ל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש, בשעה שטמאי מהידה האי וישלחו מן המחנה מידי משתלחין היו מאורעין משתלחין. אמר מר זב וכל זב לרבות בעל קרי מסייע ליה לר' יוחנן דאמר מחילות לא נתקדשו, בעלי קריין משתלחין חוץ לשתי מחנות כמו הזביו. ומותבינז עליה מיהא דתנו בסוף מס' זביו בעל הרי כמגע שרץ מאי לאו למחנות מה טמא שרץ חוץ למחנה אחת כטמא מת אף בעל הרי חוץ למחנה אחת. השיא לר' יוחנז דאמר חוץ לשתי מחנות. ומשני לאו למחנותם איתקש אלא לטומאתן ובא ללמדנו דבעל קרי כמגע שרץ מה מגע שרץ אפי׳ באונס טמא אף בעל קרי אם ראה קרי באונס מטמא.